

over mijne H. zamenzagsels; wordt mij door den Heer Weyt
 met onbevingelder ^{Singelen} voorgestelt. En ~~zou~~ ik mij ingebvlt
 dan medesmaak in de sebschit der ongewoone woorden, en met
 trachten een pijner ditschit, dat, misschien, al te gemak
 komt. Maar met pillen mij dar? waar onze taal belanden?
 Ardub enim omnium modis, zoo men d. licht heerscht haer
 gang last gun. De vander der Roense verprouwenheit, hoe men
 de komt bij daar an? Hoe wist het hem en grinsch woordt
 de latta slijp, ~~aanen~~ ~~sliep~~ tot meder spijgels tag elv
 bij waanen van voorsant, tot dat sy een bequiem Latijns
 zal gronde hebben? Hoe began veero groenest sy en d
 loog dier ~~tales~~ ^{goudtalen} te schipen, wijst ~~aan~~ ^{zijn} ~~lyman~~ ^{lyman} stator ijt.
~~liber~~ ^{Mit} ~~zou~~ ^{meer} en deed, in de ooren van ^{dite} ~~liber~~ ^{hinter}
 de launigheit altes slerpender onsprak, als dat men kan
 Emblemata voor latijn reilde aenmaten. Onze school mist
 over, dan d. schijf te loopen onder de sebedine d'per lijden, t
 waar ik mij aviligher vand onder de vlevighen van N. Ed. g
 O den Heer Weyt: Die ik bidde, dat u gesgeft de gunstigh
 handt te linden boeri te sooft,

Mijn Heer, van

Heer D. g. g.
~~Onverstandigheit die~~
 Onverstandigheit, toegedant
 dienar, P. C. Hooff.

Van de Rijpe te Mijden, de lichte
 van ~~Roem~~ ^{Roem} ~~aan~~ ^{aan} ~~1679~~ ¹⁶⁷⁹.